

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XII. Quomodo ex adverso Hosius & reliqui Episcopi considentes,
deposuerunt Orientis Episcopos, composita fidei formula.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ἀρχήν τον υόν· ή ότι λω πόε χεόν ή αίων
ότε μη λω.

A ingentium : aut tempus vel seculum ali-
quando fuisse cum non esset.

Κεφ. ιβ΄.

CAPUT XII.

Ότοι περί ήλιον και τον όσιν ενίσκοποι πάλιν καθίσαντες,
τό: ίουε καθείλον αρχιτροίς, ποιήσαντες και
εχθισιν πίστιως.

Quomodo ex adverso Hosius & reliqui E-
piscopi confidentes, deposuerunt Orientis
Episcopos, composita fidei formula.

ΕΝ μέσ τε και οι αμφι τον όσιον συνελ-
θόντες, άθώς απέφηναν άθανάσιον
μην, ως άδικως επιβεβηθη άσά των εν
τύρω συνελθόντων μαρκελλον δε, ως μη τάδε
φρονέω όμολογήσαυα άδιεάλλείο ασκλη-
παι δε, ως δυσεβεία τε παμφίλε και πολλών
άλλων δικασών ψήφω τλώ επισκοπήν δπο-
λαείλα και ότι τάδε άληθή ειη, τπόμνημα
της δικης επιδείξαιλα. λέκκιον δε ως των άυ-
τη καθήγορων φυγόντων και προς τλώ έκά-
σε παροικιαν έγραψαν, άυτες έχην επισκό-
πος κ. προσδοκάν γηγόρειον δε τον εν άλε-
ξανδρεία, και βασιλειον τον εν άγκύρα, και
κυτιανόν τον εν γάζη, μη δε επισκόπος όνο-
μαζην, μη ή κοωνίαν τνω προς άυτες έχην,
μη δε χριστιανές ήγειόαι καθείλον ή της
επισκοπής θεόδωρον τον θερακα, και νάκισ-
σα τον ειρλωπολέως επισκοπον, και ακά-
κων τον καιταρείας της παλαισίνης, και μη-
νοφανίον τον εφέσε, και έρσακίον τον σιγγι-
θων τ μυσίας, και χάλειλα τον μερσών της
παπονίας, και γεώργιον τον λαοδικιας, ει και
μη τη συνόδω ταυτη παρεχέσο σιω τοίς
άπο της έω επισκόποις άφείοντο δε τέρας
της καμσύνης και της κοωνίας, ως τον υόν
χρωίπλιας τε παρής της υσίας, και τας
παλαι καθαιρεθείλας δια τλώ δρείς αίρε-
σει δέξαμένες, και εις αξιωμαία μέζω
λίταργίας δεε άσάγαγόνιας δια ταυτα
τε άυτες αποκηρύξαντες, και της καθόλε
εκκλησίας άλλόειρε ψηφισάμενοι, έγρα-
ψαν τοίς πανία χε επισκόποις, επιψηφισα-
ύαι τοίς παρ άυτην κεκεμηδύοις, και όμοφρο-
νείς άυτοις άπειτό όγμα. έξεθεν δε και άυ-
τοι ηνικαυτα πίσσεως γραφίω έτεραν, πλα-
τυτέραν μην τ εν νικαία φυλάτησαν ή τλώ
άυτων διάνοιαν, και ε άσά πολύ διαλλάτ-
τεσαν τρω έκείνης ρημάτων άμέλε όσι

EX altera vero parte congregati qui
cum Hosio erant, innocentes pro-
nuntiarunt, primum Athanasium, co-
quod Episcopi apud Tyrum collecti in-
fidias ei injuste struxissent: deinde Mar-
cellum, utpote qui professus esset se non
B ita sentire ut acculatores ejus insimula-
bant: Asclepam item, eo quod Eusebii
Pamphili aliorumque multorum judi-
cum sententiā Episcopatum suum recu-
perasset, & hæc vera esse actis judicia-
libus comprobasset: Lucium denique,
eo quod acculatores illius fugā se sub-
duxissent. Et ad singulorum Ecclesias
scripserunt, ut eos pro Episcopis suis
haberent ac propediem expectarent.
Gregorium vero Alexandria, Basiliūm
Ancyra, & Quintianum Gaza, ne no-
minarent quidem Episcopos, nec ullam
cum iis communicationem haberent,
nec omnino Christianos censerent.
C Theodorum vero ex Thracia, Narcis-
sum Irenopolis Episcopum, Acacium
Calearæ Palæstina, Menophantum
Ephesi, Ursacium Singiduni Moesia, &
Valentem Mursa in Pannonia, Geor-
gium denique Episcopum Laodiceæ,
Episcopali dignitate exuerunt, licet hic
postremus unā cum reliquis Orientis
Episcopis ad Concilium non venisset.
Porro istos sacerdotio & communio-
ne privarunt, eo quod Filium à Patris
substantia separarent, eosque qui ob
hæresin Arii jamdudum depositi fue-
D rant, suscepissent, & ad altiorem divi-
ni ministerii gradum promovissent.
His de causis cum istos excommuni-
cassent & ab Ecclesia Catholica alie-
nos esse decrevissent, literas scripserunt
ad omnes ubique Episcopos, utres à se
judicatas suffragio suo comprobarent,
& in eandem cum ipsis fidem consenti-
rent. Cæterum & ipsi quoque aliam
conscriptionem fidei tunc temporis
ediderunt, prolixiorem quidem Ni-
cæna: eandem tamen continentem sen-
tentiam, nec multum ab illius ver-
bis discrepantem. Denique Hosius ac
T t t

Protogenes, qui tunc inter Episcopos A Occidentis, qui Serdica convenerant, principem locum obtinebant, veriti fortasse ne quibusdam viderentur derogasse Nicæni Concilii decretis, literas Julio scripserunt: testatique sunt se illa quidem rata habere; sed majoris perspicuitatis causâ, eandem sententiam fusius exposuisse: ne Arianis brevitate conscriptionis illius abutentibus, occasio daretur imperitos hujusmodi disputationum, in absurdum sensum pertrahendi. His ab utraque parte gestis, Concilium dissolverunt, & ad suam quisque Ecclesiam reversi sunt. Porro hæc Synodus congregata est Rufino & Eusebio Consulibus, anno undecimo post obitum Constantini. Et ex Occidentis quidem partibus trecenti circiter Episcopi eo convenere: ex Oriente vero septuaginta sex: inter quos erat etiam Ischyrio, cui Episcopatus Marcoticæ delatus fuerat ab inimicis Athanasii.

πρωτογενής, οἱ τε ἐπιέχον ἀρχόντες τῶν δυτικῆς ὁμοσεως ἐν καρδικῇ συνελθόντων, δεισαυτες ἴσως μὴ νομιμῶς εἶναι τισὶ κεινομένοι δόξαντα τοῖς ἐν νικαίᾳ, ἐγραψάντων, καὶ ἐμαρτύραντο κύρια τὰ δὲ ἡγήσασθαι καὶ χρεῖσθαι σαφηνείας, τὴν αὐτῶν διάνοιαν πλεονεξῶς μὴ ἐγγυέσθαι τοῖς τὰ δόξαι φρονήσασθαι, καὶ κεχρημένοι τῇ σωτηρίᾳ τῆς γραφῆς, ἐπιτόμον ἐλκύντες ἀπέριεσ διαλέξεως ταῦτα προέξαυτες ἐκάτεροι, διέλυσαν τὸν σύνογον, καὶ εἰς αἰοικία ἐκάσθ' ἐπανήλθε: συστήθη δὲ αὐτῇ ἡ σύνοδος, ῥεφίνης καὶ εὐσεβίου ὑπαυθούων' ἐν δέκατον δὲ τῆτος ἐπὶ τῆς τῆς κωνσταντίνης τελευτῆς· σωθῆσαν δὲ τῶν μὴν τῶν πρὸς δύσιν πόλεων ἀμφοῖν τριακοντὶ ἐπίσκοποι· ἐκ δὲ τῶν ἐξ ἐξ ἐβδομηκόντων σωτῆτος δὲ ἰσχυρίων, ἐπίσκοπος τῆς μαρεώτης ἐπισκοπῆς πρὸς τῶν ἀθανασίου ἀπεχθαναμένων.

CAPUT XIII.

Quomodo Orientales & Occidentales post Concilium, à se invicem discissi sunt: & Occidentales quidem Nicænam fidem retulerunt: Orientales vero ob contentionem de fide, in quibusdam differunt inter se.

POST hanc Synodum, Orientales & Occidentales non amplius inter se commisti sunt tanquam idem sentientes de fide, neq; invicem communicarunt. Sed Orientales quidem Thracia tenus; Occidentales vero usque ad Illyricum, sese mutuo diremerunt. Ecclesiarum vero status dissensionibus perturbatus, & calumniis obnoxius fuit. Nam antea quidem licet de Doctrina fidei dissentirent, inter se tamen communicantes, malum ipsum minime augebant, & unum idemque sentire omnes videbantur. Etenim universa quidem Occidentis Ecclesia, utpote quæ Doctrinæ majorum sincere insisteret, ab omni fere contentione & fixâ de hujusmodi rebus, vacua erat. Et si enim Auxentius Mediolanensis Episcopus, & Ursacius ut Valens Pannonii, eam Imperii partem ad Arii opinionem traducere conarentur, eorum tamen conatus ex voto ipsis non successit; cum Romanus Episcopus obstitet, alique sacerdotes sollicitè præcaverent, & hæreseos illius germina

Κεφ. ιγ.

Ὅτι τῶν τῆς σύνοδος ἡ ἰσχυρία δόξα καὶ ἡ μὴ ἰσχυρία καλῶς τῆς ἐνομιμῆς πιστεύεται· ἡ δὲ τῆς διὰ τὴν πρὸς τὸ δόγμα, ἐν τῆσιν ἰσχυρίσιν.

ΜΕΤὰ ταύτην δὲ τῶν συνόδων, ἐκείνοι οἱ ἀλλήλοις ὡς ὁμοδόξοις ἐπιμιγνόμενοι, ἐξ ἑκκοινώνων· οἱ μὴ ἀνά τὴν δύσιν, μέγιστον θρακῶν σφᾶς χωρίσασθαι· οἱ δὲ αἰὰ τῶν ἰσχυρίων, μέγιστον ἰλλυριῶν· τὰ δὲ τῶν ἐκκλησιῶν ὡς εἰκός, ἐν διχονομίᾳ συγγένησιν, καὶ διαβολαῖς· εἰ γὰρ καὶ πρῶτον αὐτῶν δόγμα διεφέροντο, ἀλλ' ἐν ἀλλήλοις συγγενεῖς, ἐξ ἐμὲγα τὸ κακὸν ἐποίησαν, καὶ ἀποστήσας φρονεῖν ἐνομιζόντες· ὡς ἐπίπαν γινώσκοντες ἀνά πάσαν τὴν δύσιν ἐκκλησίαν κατὰ τὴν διὰ τῶν παλαιοῶν ἰδουμένην δοξάσαν, ἐκείνην τε καὶ τῆς αὐτῆς ταῦτα τρεθρείας ἀπὸ τῆς εἰ γὰρ τὸ τῆς ἐπιήκουσιν πρὸς τὴν ἀρετὴν δόξαν, μετὰ γὰρ ἐσπέδαζον, ἀνεξέλιπον· ὁ μὲν γὰρ ἐπίσκοπος γενόμενος, καὶ ἐκείνης ἐκείνης οἱ ἐκ πανονίων, ἐδὴ παρὰ γινώσκοντες ἡσπασθὴν προύχασθαι, προεσαμένους ἑρμηνεύων θεῶν, καὶ τῶν ἄλλων ἰσχυρίων ἐπιμελῶς ἐνομιζόντες, καὶ τὰς ἐλάσας ἐκκοπήσιν.